

Pou de gel

La Pobla de Lillet

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Al costa del Monestir de Santa Maria de Lillet
Emplaçament A peu de la pista que porta al Monestir, queda just per sota del monument.

Coordenades:

Latitud: 42.24318
Longitud: 1.9932
UTM Est (X): 416937
UTM Nord (Y): 4677267

Classificació

Número de fitxa 08166 - 96
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Actualment està ple de vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08165A003000880000GM
Fitxes associades:

[Monestir de Santa Maria de Lillet](#)

Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: ds., 20/06/2009 - 02:00

Descripció

El pou de gel o glaç del monestir de Santa Maria de Lillet, avui dia es troba totalment cobert de vegetació, sobretot d'esbarzers. Ramon Coromines (COROMINES, R.; COROMINES, J.: 1988:27-30) va realitzar un estudi i un aixecament planimètric l'any 1988, ell ens ha explicat les característiques de la construcció. Es tracta d'un pou vertical cobert amb una cúpula de mitja esfera, té una obertura lateral situada per sota la volta, per tal de poder empouar i desempouar. Aquesta obertura té una llinda feta per lloses de pedra col·locades a plec de llibre. L'obertura dona cap al sud, tot i que normalment obren cap al nord, degut a que al davant de la porta s'hi alça el turó sobre el qual hi ha el monestir; aquest turó li dona ombra i el protegeix de la llum del sol. El conjunt del pou està bastit amb pedra i morter, i té bona qualitat constructiva; la cúpula, molt bonica, era feta gràcies a la col·locació d'una cintra de fusta, de la qual se'n veia l'empremta al morter. Aquest pou havia estat reutilitzat com a femer, fet que no permetia poder conèixer la profunditat total. Tot i que d'aquest pou es va poder veure la part exterior de la cúpula, no acostuma a ser així, ja normalment es troba tota coberta amb un bon gruix de terra que protegeix l'interior de les altes temperatures i de les inclemències meteorològiques.

Observacions:

La fotografia número 1 és escanejada de la revista L'Erol, és extreta de la pàgina número 24 de l'article: COROMINES, R.; COROMINES, J.(1998): "Els pous de glaç de Berga, la Pobla i Bagà". L'Erol, núm. 24, estiu del 1988, on consta que la fotografia és de J. Puntas.

Història

No es coneixen dades relatives a aquest pou però pot ser una construcció del segle XVIII, període en el qual es generalitza la construcció d'aquestes estructures. Tot i la manca de referències, hem de pensar que el pou de gel era explotat pel monestir, ja que el seu emplaçament és a tocar del monument. La seva situació també pot venir donada per la proximitat al riu Arija, del qual en podien extreure gel (es documenten casos en que es feien unes basses de poca profunditat per tal d'ajudar a glaçar l'aigua i així poder obtenir gel), també és habitual utilitzar neu premada. En qualsevol cas, els blocs de neu o gel s'empouaven protegint bé la part inferior, les parets i les diferents capes, amb gran quantitat de palla a fi d'aconseguir el millor aïllament possible. El transport tant a l'hora d'empouar, com quan es desempouava i es portava al lloc de destí final, es feia generalment a bast amb animals i molt ben protegit amb sàrries i palla; a més si es podia es transportava de nit. L'ús del gel sobretot era destinat a la conservació d'aliments, però també per a usos mèdics.

Bibliografia

COROMINES, R.; COROMINES, J.(1998): "Els pous de glaç de Berga, la Pobla i Bagà". L'Erol, núm. 24, estiu del 1988.

